ج) استظهار نظام انشائات طولی از ادله شرعیه

شاگرد: برای ظرف بودن سال دلیل خاص میخواهیم. همانطوری که با اینکه ظرف نماز بیست و چهار ساعت است، اما قضا واجب است. شارع مقدس هم محدود نکرده و نگفته اگر در این بازه نماز نخواندی از گردنت برداشته میشود. بلکه تا آخر عمر بر او واجب است.

استاد: وقتی میخواهیم از ادله استظهار کنیم، میخواهیم یک نظمی را از لسان دلیل کشف کنیم که شارع در تقنین خودش مراعات کرده است. پس ما داریم از دلیل استظهار میکنیم. شما میگویید دلیل داریم، ما هم میگوییم دلیل داریم. ما میخواهیم از همین دلیلی که داریم یک نظم تقنینی را کشف کنیم.

شاگرد: نظمش این است که در این سی روز ماه رمضان روزه بگیرد، این یک سال را از کجا میفهمیم؟

استاد: خُب اگر باید تا آخر عمر قضا کند، پس چرا وقتی تا یک سال مریض بود نباید قضا کند؟!

شاگرد: نص داریم که اگر تا سال بعد مریض بود، قضا لازم نیست.

استاد: من هم همین را میگویم. میخواهیم از نص نظم را کشف کنیم. شما میگویید نص داریم، من هم نمیگویم نص نداریم. من میگویم از این نصی که داریم میخواهیم یک نظمی را کشف کنیم. همین مثالی که در نماز زدید؛ اگر در یک شبانه‌روز پنجاه و یک رکعت از او فوت شد، تا یک سال گذشته هم نتوانست قضاءآن‌ها را به جا بیاورد، سال بعد نباید به جا بیاورد؟! باید به جا بیاورد و تا آخر عمر هست. در اینجا دلیل نداریم؛ پس چنین نظمی را به نماز نمیدهیم. نمیگوییم شارع مقدس در پایه انشاء نماز، قطعه سال را در نظر گرفته است. چرا؟ چون چنین دلیلی را نداریم.

بازبینی #1
ایجاد شده 3 مه 2026 15:29:45 توسط ... .
به روزرسانی شده 3 مه 2026 15:30:22 توسط ... .